Ч. 259 (13.458). Львів, в'второк 3. жовтня 1933. Poczt. opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Як нам реаґувати на сучасну траґедію України.

Теперішня траґедія українського народу мусить не лише глибоко запасти в душу, викликаючи почуття жаху, але й повинна викликати основну застанову над причинами, що до неї довели. Очевидно, не можна цих причин зводити лише до політичної й економічної системи московських комуністів. Є і наша вина в тому що витворилося за Україні.

Український нарід не зумів використати цього історичного моменту, який прийшов внаслідок російської революції, для створення власної державности. Ні нарід, ні українська інтеліґенція політично не доросли були до завдання історичного менту.

Українська інтеліґенція в більшости пересякнута була інтернаціональними і матеріялістично-соціялістичними ідеями. В такомуж самому дусі виховувала вона і селянську та робітничу масу, найактивніший її елемент. А широкий загал українського населення був байдужий до ідеї власної державности, бо заник у ньому інстинкт державности. Заник внаслідок утрати своєї держави, через довгу політичну неволю Ось чому в часі визвольних змагань на Україні можна було помітити два явища.

Частина української молоді зі святим вогнем в очах ішла в рядах московської армії проти українських націоналістів-буржуїв, бо чейже на її думку не міг бути селянин або робітник українським націоналістом. А величезна більшість селянства спокійно сиділа по селах і байдуже придивлялась до українсько-московської боротьби, бо захопила була панські землі у свої руки і більше нічого не треба було їй для щастя. Адже десятками літ виховували цю масу в матеріялістично-соціялістичному дусі.

Траґедія, що відбулася на Україні позбавила українське селянство і землі, не тільки панської, але й колишньої власної; що більше, позбавила і кусника хліба. А замісць волі принесла державне кріпацтво, невільництво тіла і духа.

Не прямував весь нарід до власної державности, не хотів нести для неї жертви, такої невеликої в порівнанні з числом жертв московсько-більшовицького панування на Україні. Ті думки, такі ясні, такі елементарні, повинні глибоко запасти у свідомість української маси, щоби колись не повторилась стара історія. В очікуванні нової історичної хвилини для українського народу треба виховувати нарід в національно-ідеалістичному дусі, треба привчати його до організованого життя і до готовости до жертв, навіть найтяжчих.

Протестаційні віча з приводу страшного голоду на Україні повинні підносити цей бік справи, повинні мати виховний характер.

Крім того, з уваги на те, що одною з первопричин сучасної траґедії України є занепад державної традиції в українському народі, треба подумати над тим, як пробудити в народі цю традицію.

Під цим поглядом у нас мало робиться. Мене часто застановляло одно явище. Наша галицько-волинська земля так багато засіяна ріжними історичними памятками, а як мало людей бачило ці памятки минулого, як мало знає свою рідну історію. Чи роблять у нас прогульки до цих історичних місцевостей, хоч би шкільні? Чи є відповідні книжки, статті, фотографії призначені для масового поширення?

Так само, як наша історична минувшина, до зміцнення нашої національної свідомости повинна бути використана і наша географія. Варто робити більші і менші краєзнавчі прогульки, щоби пізнати і полюбити свій край і свій нарід. Всі ті думки не нові, але нині гостріше відчуваються їх вагу і потребу. Хочу звернути увагу ще на один момент того самого характеру. До плекання національної традиції в масах могла би дуже причинитися і церква.

Чому у нас не розбуджено культу своїх українських святих, а чейже маємо їх доволі. В Чехії, наприклад, віками витворився незвичайно сильний і глибокий культ св. Кирила і Методія. У нас нічого подібного нема. Чи з практики церковної можна було би довідатися, хто був апостолом християнської віри для нашого народу? Знаю, що св. князь Володимир і св. княгиня Ольга звуться рівноапостольними. Знаю, що присвячені є для памяти їх дні 15. і 11. липня (ст. ст.). Але чи відбуваються в ті дні якінебудь великі церковні свята, такі, які глибоко западали би в душу? Чи багато людей взагалі знають та могли би перечислити всіх святих, яких видав зі себе український нарід?

А яке мало би це велике значіння релігійне і національне, якби у нас був відповідно розбудований культ святих, що вийшли з власного, українського народу! Було би корисним, щоби цією справою зацікавились церковні кола.

Приходить думка, що і день національної жалоби можна було би використати, щоби поглибити в народі почуття звязку з нашим історичним минулим, державним і церковним. День 29. жовтня має бути днем національної жалоби та днем церковного поминовення міліонів українців, що вмерли з голоду. Українська Церква в молитвах своїх згадає тих нещасних своїх членів. Алеж Церква не є лише Церквою живих. Всі покоління українців входять у склад Церкви, починаючи від тих, що перші просвітили наш нарід світлом Христової науки. І чиж рівноапостольський князь св. Володимир і св. княгиня Ольга в день 29. жовтня не будуть незримо брати участи в нашій всецерковній і всенародній молитві за померлих від голоду наших братів і сестер?

І треба, щоб відповідний символ говорив про це віруючим, що прийдуть до Церкви 29. жовтня. Чи не було би добре, щоб на час богослуження в дні 29. жовтня на видне місце в церкві були поставлені образи св. Володимира і св. Ольги, та щоб образи ті були оповиті жалібною киреєю. Може в інший спосіб буде символічно висловлена думка, піднесена мною. Хай тим займуться покликані чинники. Якби не було, сучасна небувала в історії траґедія України висуває постулят про необхідність розбудження і скріплення в нашому народі національної традиції та свідомости.

Посол С. Хруцький.

—o—

За океаном.

ПОЧАТОК НАУКИ В УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ У СТЕМФОРД.

Досі зголосилося 20 учнів до Української Католицької Вищої Школи, посвяченої у День Праці, 4. вересня ц. р. Замітне, що місцеві католики неукраїнського походження почали вписувати теж свої діти до української школи. Дотепер є чотирьох айришів (ірляндців). Учителями іменовані дотепер: пп. Нагірний і Тиханський, оба родом з Олифанту, Пенсильвенія. Вони мають повні кваліфікації і були перед тим учителями у прилюдних високих школах („гай-скул"). Ректором цілого заведення і префектом студій є о. Павло Процько, дотеперішній секретар владики Константина. Наука почалася з днем 16. вересня ц. р.

ПРОФ. РОМАН ПРИДАТКЕВИЧ НА ВАЖНІМ СТАНОВИЩІ.

Наш земляк, композитор і віртуоз Роман Придаткевич дістав місце професора гри на скрипці і став головою цього відділу в музичній школі Гармон енд Лінард Скул оф Мюзик у Вестчестер під Ню Йорком, а крім цього займає становище професора гри на скрипці в Комюниті оф Мюзик на Риверсайд Драйв при 84 вулиці в Ню Йорку. Він є там диригентом студентської орхестри. — Від минулого року займає п. Придаткевич становище професора в домашній інституції Юниверситі Сеттлемент на бродвейній ... міста в Ню Йорку і там він курс для диригентів хорів. Між учнями в минулім році було також двох українців, з котрих один (гром. Скоробогач) є вже диригентом українського хору на Джамейці побіч Ню Йорку. З композиторської праці проф. Придаткевича слід згадати про викінчення другої частини його симфонії. Всіх частин має бути 4, але вони потребують дальшої переробки, заки композитор пустить їх у світ.

УКРАЇНСЬКА ДІВЧИНА ЗДОБУЛА ПЕРШУ НАГОРОДУ ЗА ГОРОДОВИНУ.

М. Кальброн, донька одного з парох. з церкви св. Юрія в Ню Йорку, вихована увесь час свого 16-літнього життя на Іст Сайд у Ню Йорку так що навіть ніколи не ходила до кінотеатру, стала нараз славною. Ось ґазети принесли довгу новинку, що вона дістала срібну чашу за взірцеве плекання квітів і городовини на малесенькій грядці, величини хатнього килима на землі, призначеній на це орґанізацією Ню Йорк Плент енд Флавер Гілд при 65. вул. над Іст Ривер. Ґазети помістили також образок цієї фармерки найбільшого міста на світі, а з нею і деяких інших дітей, що займалися городництвом. Нагороди мала роздавати мати теперішнього президента, пані Джеймс Розевелт, але через зливний дощ вона оправдала свою відсутність. Її місце заняла п. Баррет Смит, голова згаданої організації.

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ГОЛОДУЮЧІЙ УКРАЇНІ В ШИКАГО.

На зборах, які відбулися в неділю 10. вересня у січовій салі в Шикаго, складено Комітет Помочи Голодуючій Україні. Головою Комітету вибраний д-р Омелян Тарнавський. Дня 13 вересня Комітет мав першу нараду, на якій уложив плян своєї діяльности.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ЗАКЛАДЕННЯ СОЮЗУ ПРИДНІПРЯНЦІВ В АМЕРИЦІ.

З Ню Йорку повідомляють, що за почином кількох діяльних придніпрянців в Америці має небаром зорганізуватись „Союз Придніпрянців в Америці". Ініціятори запросили як основників: Олександра Архипенка, Олександра Шаповала, Володимира Степанківського, Павла Угрицького, д-ра Микиту Михаленка, д-ра Едварда Михаленка, Павла Шевченка, Дмитра Чутра й інших.

Спільна армія Малої Антанти.

У звязку з гостиною французького генерала Вайгана в Празі „Івнінґ Стандард" пише про плановану злуку армій Малої Антанти. Так Мала Антанта мала би армію більшу від французької. Обраховує чинну армію Югославії, Чехословаччини та Румунії на 594.504 вояків (французька чинна армія має 578.900 вояків). Армії ті мають 1.887 літаків

Також „Дейли Телеграф" у звязку з нарадами Малої Антанти в Сіная пише, що там радили над злукою армії держав Малої Антанти й невиключене є створення спільного генерального штабу армії держав Малої Антанти й одноцілa команда.

Задумана гостина Бенеша в Римі торкатиметься організації наддунайських держав, а передовсім відношення Малої Антанти до Австрії та Мадярщини. Мін. Тітулеску підчас побуту в Туреччині обговорить співпрацю Малої Антанти з Туреччиною та болгарсько-грецького зближення.

Цікавляться теж подорожю короля Олександра до Царгороду й Атен, де переговорюватиме з державними мужами. По дорозі в Варні стрінеться з болгарським королем Борисом.

—o—

НІМЕЦЬКИЙ ЧАСОПИС У ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, ПАТ. Еміґраційна „Дойтше Фрайгайт", що виходить у Штрасбурзі, повідомляє, що орган „Нов Парізер Цт." зчинили тепер залежним від німецького міства пропаґанди. До адміністраційної ради того часопису належатиме Гітлер і д-р Кон-Гогенан.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Справа голодової катастрофи на Радянській Україні

на форумі Союзу Народів

Вчора подали ми короткі інформації про заходи представників Українського Громадського Комітету для рятунку України перед Союзом Народів у Женеві в справі достаблення голодової катастрофи на Рад. Україні на Раду Союзу Народів. У цих інформаціях ми заповіли, що на іншому місці друкуємо меморіял наших представників до президента Мовінкля і письмо Обєднаного Комітету Міжнародніх Жіночих Організацій у тій самій справі. З технічних причин ми вчора не могли опублікувати цих документів і тому робимо це тепер.

•

I. МЕМОРІЯЛ ПРЕДСТАВНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМ. КОМІТЕТУ РЯТУНКУ УКРАЇНИ ДО ПРЕЗ. МОВІНКЛЯ.

25. вересня 1933.

Його Екселенція
Президент Ради Союзу Народів
Міністр Мовінкель

Ваша Екселенціє!

Підписані представники Українського Центрального Комітету Рятунку України звертаються до Вас з горячим проханням (апелем) внести справу голодової катастрофи, що лютує на Радянській Україні, перед форум Союзу Народів та спонукати Союз Народів зорганізувати міжнародню допомогову акцію в користь вигибаючого від голоду українського населення.

Факт голоду, не зважаючи на всі намагання більшовицького уряду закрити перед світом правду та не зважаючи на його заперечення голодової катастрофи, не підлягає ніяким сумнівам. Цей факт стверджений тисячами листів, які одержуємо від наших братів (земляків) з того боку совітського кордону, та протоколярними зізнаннями соток збігців-українців, яким вдалося покинути совітську територію; він потверджений також свідоцтвом безсторонніх людей, передовсім чужих журналістів, яким, не зважаючи на заборону більшовицького уряду, вдалось передістатися на навіщену голодовою катастрофою українську територію.

За автентичність факту небувалої своїми розмірами в історії голодової катастрофи ручать такі поважні імена, як імя віденського кардинала Інніцера й імена українських греко-католицьких єпископів з митрополитом графом Шептицьким на чолі.

Не хочемо комплікувати політичними моментами справи міжнародньої допомоги і тому не будемо говорити тут про причини страшної катастрофи, яку переживає Україна і які зрештою надто відомі в усьому світі. Є прилюдною тайною, що Україну, цю країну великих природніх богатств, довела до її теперішнього жахливого стану більшовицька господарська політика. Одначе полишаючи на боці справу політично-господарського винищування України її теперішніми володарями, апелюємо до Союзу Народів у справі допомоги для голодних, бо це справа міжлюдської солідарности і гуманности.

Віримо, що Союз Народів, який вже в минулих роках займався аналогічними допомоговими гуманітарними акціями та який в першій мірі покликаний зорганізувати поміч у користь безборонного, нещасного населення України, усуне всі трудноші і вплине на уряд Совітського Союзу, щоби він не відмовився допустити міжнародню допомогу.

Українці західних земель, що живуть поза межами Совітської Республіки, а також канадійці і американці українського походження, готові поділитися з загибаючими від голоду братами своїми скромними запасами збіжа й іншими засобами поживи, якщо С. Н. уможливить нам перетранспортувати їх на Радянську Україну та роздачу тих засобів під міжнар. контролею.

Підписані приїхали до Женеви, як висланники Українського Центрального Комітету Рятунку України, який заснувався в столиці західних українських земель, у Львові, з повновластями, поробити в імені Комітету всі потрібні заходи перед Союзом Народів. У склад нашого Комітету входить Українська Парляментарна Репрезентація західних українських земель у польському парляменті та 36 центральних українських культурних, економічних і гуманітарних організацій і установ, між ними організації українських емігрантів з Радянської України. В тісному порозумінні з нами працює Український Рятунковий Комітет за українських землях, які є в Румунії з осідком в Чернівцях та українські допомогові комітети, розкинені по Европі й Америці.

Пос. Мілена Рудницька, заступниця голови Українського Рят. Комітету. *Пос. Зенон Пеленський,* секретар.

II. ПИСЬМО ОБЄДНАНОГО КОМІТЕТУ МІЖНАРОДНІХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Обєднаний Комітет
Міжнар. Жіночих Організацій.
Його Екселенція, Пан Йог. Л. Мовінкель,
Президент Ради Союзу Народів.

26. вересня 1933.

Екселенціє,

В імені вище поданого Комітету Міжнародніх Жіночих Організацій, чи можу Вас просити, щоби Ви звернули увагу Ради Союзу Народів на розпучливе положення голодом навіщеного населення Радянської України?

Нераз уже Союз Народів виконував неоцінені услуги для справи гуманности і ми настаємо на Вас, Екселенціє, як Президента, щоби Ви предложили Раді Союзу потребу негайного ділання у формі, яку Ви будете уважати за вказану.

Комітет був однозгідний у своїй постанові звернутися до Вас з апелем.

Залучаю деякі дані про положення.

В імені Комітету маю честь остатися
щиро Вам віддана
М. Корбет Ешбі, в. р.
Президентка одної з Організацій.

Розправа за вбивство Голувка.

Девятий день розправи.

(Від нашого кореспондента.)

СВІДОК — ВІЦЕВОЄВОДА. „БИЙТЕ ЇХ А ПРИЗНАЮТЬСЯ.“

Свідок Маріян Соханський, літ 35, львівський віцевоєвода, б. начальник виділу безпеки, куди прийшов на місце Роговського. Про те, що Барановський був конфідентом поліції — свідок знав уже давніше, але стрінувся ближче з ним у звязку зі скаргами Барановського на Чеховського. Довідавшися, що конфідент зголошує скарги на офіцира поліції, свідок казав нач. Білевичеві, щоби доручив Чеховському зірвати звязок з Барановським. Коли Івахів прийшов до кабінету свідка і заявив, що побіч находиться Барановський, який сам зголосився і хоче виявити свої скарги на Чеховського, свідка неприємно вразило, що Барановському не хотілося казати Білевичеві про свої претенсії супроти Чеховського, але зголосився до возвідства. Вислухав Барановського, дав йому 200 зол. і заявив „плачу добре, але вимагаю добрих інформацій. Як зловлю вас на якімсь лайдактві, то з вами порахуюся“. „В тому тоні я завсіди звик говорити з конфідентами“. Барановський говорив зі свідком по українськи, виправдуючись, що не вміє добре по польськи. Потім випадково перевірив, що Бар. до Івахова говорив по польськи. Про зустрів у хаті Івахова в ночі після вбивства Чеховського свідок довідався на кілька годин раніше. Пішов туди особисто, маючи вже замір арештувати Барановського. Ніколи не мав до нього довіря. Коли спитав Бар. хто міг убити Чеховського, Барановський назвав кілька імен. Коли свідок спитав, як можна без доказів арештувати цілий ряд осіб, Барановський заявив: **„Треба їх бити, то признаються.“** Свідок з трудом запанував над собою, бо був страшенне вражений, **що українець каже бити українських політичних вязнів.** На тій конференції устійнено (в присутності Барановського), що він піде до вязниці „для зміщення“, — однак Барановський не знав, що свідок був рішений вже його з вязниці не випустити.

Коли свідок зробив Барановському закид в присутності нач. Кухарського (Барановського привели тоді з арештів), що Барановский нічого „не дав“, — Бар. заявив, що дав „річевий доказ“ у справі вбивства Голувка — револьвер. Свідок негайно дав наказ шукати за тим револьвером і це довело до вияснення справи.

КОНФІДЕНТИ.

Справа конфіденціональної служби — складна і вимагає багато сприту. Конфіденти можуть бути добрими і злими, „платиться і купується“ і річ лише в тім, щоби поліція орієнтувалася, хто продає товар добрий, а хто ні. Напр. **Жураківський, засуджений на смерть і потім уласкавлений на 15 літ вязниці за участь у нападі у Городку, був теж конфідентом. Конфідентом був Нич, який зробив атентат на ком. Цесельчука.** Барановський був конфідентом дуже інтелігентним, — був інтелігентніший від свого шефа Чеховського, але свідок не мав до нього довіря. Не розумів напр., чому Барановський, що зумів найти дорогу до Івахова, щоб допоминатися грошей від Чеховського, не міг би тим більше найти дорогу для передачі револьверу, з якого був убитий Голувко.

На конференції у радника Івахова Барановський заявив м. і., що є здібний до „мокрої роботи“. — **Свідок Івахів сконфронтований з Соханським — перечить цьому.** Івахів звертає увагу, **що працював у виділі безпеки з Барановським довше від Соханського** і тому його погляд вірний.

„РОМАН“.

В дальшому свідок Соханський заявляє, що для нього, як колишнього старшини II. Відділу, було річю нечуваною, щоби конфідент жив у приязні з офіцером поліції. „Той роман“ Чеховського з Барановським мені дуже не подобався і тому я постарався, що Чеховського мали перенести. Декрет про перенесення був підписаний, але в той самий день Чеховського вбито.

МЕТОДИ РОЗВІДКИ

Є дві методи розвідки („виваду“): через конфідентів і через матеріяли, які потім треба компілювати й аналізувати. Перша метода легша, друга певніша. Чеховський пішов на першу методу, але з конфідентом заприязнився і ніколи його не перевірював. Барановському не залежало на розконспіруванні перед членами ОУН, бо ходив з Чеховським, якого всі знали, до ресторанів. Коли свідок говорив у вязниці з Коссаком, якого Баран. заденунціював поліції як убивника Голувка, — Коссак не повірив у це свідкові і заявив, що Барановський є чесний ідейний молодець. Коссак уважав тоді, що свідок хоче його спровокувати. Тимчасом Барановський на ділі радив бити Коссака, бо Коссак є **„мягший“ і до всього під побоями признається..**

Щодо слідчої контррозвідочної служби О.У.Н. — то про це було чимало статтей і нотаток в нелегальній українській літературі і свідок цитує їх наголовки.

КОМУНІСТИ І НАЦІОНАЛІСТИ.

В рр. 1928—31 перехрещування впливів націоналістів і комуністів було дуже сильне. Обі течії голосили гасло відірвання земель від Польщі. Також етична плятформа була одна. Був випадок, коли 2 летючки — ОУН і комуністів — були друковані на одній машині. Нині цей звязок гірший з огляду на політичну ситуацію і події у Совітах.

Д-р Шурлей цікавиться конфідентами і агентами. Свідок вияснює: Агент це функціонар, який мусить бути прийнятий на службу, а конфідентом може бути кожний. Засада каже, що поліція мусить з кожним конфідентом говорити, річ лише у сегрегації інф. матеріялу.

Обв. Барановський боронить „совісного і чесного“ характеру своєї поліційної служби та полемізує з віцевоєводою Соханським, після чого в 5 год. попол. перервано розправу до понеділка 9 год. ранку.

—o—

Мандрівка журналістів.

30. вересня в год. 18.55 виїхали з Берліна кореспонденти більшовицької преси. Поїхав із ними й кореспондент урядової тел. агенції Тасс Безпалов.

МОСКВА, 30. 9. ПАТ. Нині вечором виїхали через Варшаву виселені з СРСР, німецькі журналісти: кореспондент „Кельніше Цтг.“ Юст „Льок. Анцайгер“ Гербінг і „Берл. Тгт.“ Герм-штад. Відпроваджали їх на двірець члени німецької амбасади й гурток закордонних журналістів.

Кореспондента аг. Вольфа ред. Бавма не виселили. Він остає в Москві в характері пресового аташе при німецькій амбасаді.

Облава на комуністів.

БЕРЛІН, 30. 9. ПАТ. Протибільшовицька облава в Реклінгавзі скінчилася арештуванням 40 осіб під замітом, що створили боєву організацію „Червоного Фронту“. В часі ревізії знайдено багато зброї. В Берліні в часі облави переведено ревізії у 240 робітників і арештовано 100 осіб під замітом, що брали нелегально запомоги для безробітних.

Неспокій на Кубі.

ГАВАНА, 30. 9. ПАТ. На бульварі Брадо комуністи влаштували маніфестації в честь одного з промовців, убитого в Мексику. Військо вжило пальної зброї й розігнало маніфестантів. 5 маніфестантів згинуло і 16 потерпіло рани. У звязку з тим комуністи оголосили 24-годинний загальний страйк.

За ріднокшільне опікунство.

(Поклик Повітового Союзу Кружків „Р. Ш.“ у Львові.)

Всі діти до рідної школи! Вже більше як два десятки років гасло це нуртує в серцях українських батьків і матерей. І вже став він їхнім обовязковим приказом, найперною національною повинністю. Тисячі української молоді спішать із веселим личком, розрадованим серцем до своєї рідної школи; спішать до рідних учителів, що як рідні батько-мати пригортають їх до свого серця, окружають батьківською опікою й любовю.

І живе дитина, виховується в рідній школі, гейби в рідній хаті, під крилами рідної неньки.

Але багатьом тисячам батьків гасло це вирило в серці болючу рану: *І в них є діти, і вони хочуть віслати їх до рідної школи!* Хочуть сповнити приказ свого серця, приказ українського народу й майбутньої долі їхньої дитини.

І в них, у тих батьків крається серце від болю: рідна школа бідна, за навчання треба платити; без оплата школа не вдержиться — впаде... І не буде рідної школи, не буде рідних учителів. *Не буде рідного українського виховання...*

Голос серця приказує: Заведи дитину до рідної школи, віддай в опіку рідних учителів! — А тверда дійсність пригадує: Ти безробітний нуждар, ти бідна вдовиця... не маєте чим платити... Вас таких тисячі... Не може рідна школа приняти всіх безплатно. Не маєте права вимагати цього від неї! Не смієте притягати її до упадку: ви, всі безробітні, ви, сироти голодні, нуждарі безприютні...

А рідна школа кличе-взиває: Ходіть усі, усі: богаті й бідні, ситі й голодні, приходіть усі. Для всіх є місце!

А рідношкільні вчителі запрошують: Приходіть, любі українські діточки, для всіх вас отворені двері рідних шкіл, отворені серця рідних учителів, приходіть!..

І пригортають бідних сиріток, пригортають дітей зажурених, виголоджених, безробітних батьків, огрівають теплом свого серця; рвуть по шматочку свою душу, вкладають ті шматки в серця діточок ваших. Це є ри їхнім душам!

А самі... нераз вмлівають з голоду.

Громадяни міста Львова і львівського повіту!

Не для сентименту пишемо ці слова. В них криється сірва дійсність: сотки дітей у львівських школах — це діти нуждарів. Вони не всилі платити шкільні оплати. А через те рідним школам загрожує руїна; через те наші вчителі по кілька місяців не одержують платні — голодують.

Спитаєте: Як зарадити цьому?

Можна зарадити, є рада: Серед нашого громадянства багато безсемейних громадян і громадянок, котрим добра доля не відібрала варстатів праці, не відібрала заробітків. Є багато бездітних семейств, матеріяльно добре ситуованих, що мають діти, але добра доля дозволила їм забезпечити будучність своїм дітям: вони вільні вже від своїх батьківських обовязків: не мусять давати своїм дітам повного удержання.

До вас, всіх безсемейних, всіх бездітних, всіх старших семейств, усіх матеріяльно добре ситуованих звертається Повітовий Союз Кружків „Рідної Школи“ з проханням:

Прийміть ріднокшільне опікунство над одною шкільною дитиною!

Обовязки рідношкільного опікуна не тяжкі: виплачувати щомісяця шкільну оплату за одну рідношкільну дитину та довідуватися про поступи в науці й поведенні свого пупіля. На бажання опікуна управа школи повідомлятиме про поступи й поведення письменно.

Оплати шкільні в народніх школах не високі: в І. і ІІ. кл. місячно 5 зол., в ІІІ. кл. 8 зол., в ІV., V. і VІ. кл. по 10 зол. Кожний опікун може вибрати собі опікунство довільно, за ученика будь-котрої класи.

Справа рідношкільного опікунства вже започаткована в Кружку „Р. Ш.“ ім. Т. Шевченка. Опікунство приняли і виплачують оплати Вп. П-во інж. Нежанські за одну дитину 120 зол. річно; ВП. проф. Лушпинський Платон за одну дитину 120 зол.; ВП. П-во В-зі 120 зол.; ВП. д-р Парфанович за одну дитину 60 зол.; ВП. радн. Луцький Зенон за одну дитину 60 зол.; ВП Н. Н. за одну дитину 60 зол.

Хто черговий.

За Раду Повіт. Союзу Кружків „Р. Ш.“:

Микола Лістовецький голова. Іван Полянський секретар

Економічний огляд.

Українська хроніка.

НАШ КОНСУМЦІЙНИЙ РИНОК.

У 3-му числі варшавського „Пром.-Торг. Вістника“ (за вересень) находимо цікаву передовицю п. Васильчукової п. н. „Перевірити легітимації“. Авторка пробує освідомити загал українського громадянства у великому значінні нашого консумційного ринку, на яке то значіння в нас мало звертають увагу. Саме це й є причиною, що чужий промисл і торговля мало рахуються з нами, як з торговельним кліентом. Авторка має слушність: хто купує — має право вимагати. Та очевидно ця купівля не сміє бути бездушна, байдужна на все і всіх, бо тоді ми є анонімовим покупцем, що затрачує своє національне обличчя. А це **національне „я“ теж і тоді потрібне, коли входимо в чужу крамницю.** Бо інакше українці не істнуватимуть для чужого промислово-купецького світу, дарма, що є його (хочби з конечности) відборцем. Немов ілюстрацією до міркувань п. Васильчукової є фейлетон у томуж журналі п. н. „Хожденіе по мукам“ (збирача анонсів у Варшаві). Магістр Вольський, якого лічничі зела українці нераз купують, заявляє, що власне тих українців не знає і знати не хоче. Бровар „Габербуш і Шіле“ теж не скриває своєї ворожости до нашого народу. Таких фірм більше. — Справді: може колись національна гордість українців проявиться також у господарській ділянці, так як цього вже тепер вимагає потреба!

ВТРАТИ НАШИХ ХЛІБОРОБІВ ЧЕРЕЗ ПОВІНЬ І ГРАДОВІ ТУЧІ.

Міністерство рільництва опрацювало виказ втрат, що їх спричинила цьогорічна повінь. З водою пішло на терені станиславівського воєвідства 40 відс. загальної вартости засівів. Шкоди сягають 6 міл. зол. Від повені потерпіло 54 тис. гектарів, від граду 17 тисяч. Засіви найбільше знищені градом у тернопільському і збаражському повіті. Втрати від граду там 3,4 міл. зол. Отже в сумі наш нарід обіднів через повінь і град на близько 10 міліонів золотих.

Польська хроніка.

ПРОПАҐАНДА УПРАВИ ЛЕНУ. — 1.600 ЗОЛОТИХ ДОХОДУ З ГЕКТАРА ЗЕМЛІ.

В польському господарському світі все голосніше говорять про потребу заміни закордонних сиріаців краєвими. Для нас як нації в масі хліборобської пропагування цієї думки має теж своє значіння. Між іншим хочуть замінити заграничну бавовну краєвим леном. У звязку з виленською виставою вся польська і жидівська преса посвячувала багато уваги справі лену. Тут хочемо згадати коротко цікаву статтю Рячковського в „Газ. Варшавскій“ (з 25. ц. м.). Автор згадує про важкі відносини на селі. Нема заробітків, нема можливости еміграції, навпаки — ще вертаються на село ті, що колись пішли в міста. По селах безробіття. Проте є ратунок: **село вміє прясти і ткати.** Дрімаючі можливости (біля 1 міліона кужілок у Польщі) можна зреалізувати. Треба дрібки організаційного хисту. Автор доказує користи: на 1/8 гектара є стільки лену, що можна з нього виткати 100 метрів полотна, пересічно по 2 зол. за метр. Сто метрів полотна за зиму — це під силу кожній хліборобській родині. І тоді цілих 200 золотих дістається цій родині. Матеріяльний дохід іде в парі з моральним, бо стримується пролетаризація і повстають самостійні варстати. Тут і „неодин нещасливий кандидат на урядовця — каже автор — може найти вдячне поле для праці“. На цю тему пристосовану до нас — ми писали попереднього тижня.

ПОДАТКОВІ РЕФОРМИ.

Новий проект податкової ординації зносить т. зв. „шацункові комісії“ в І. інстанції, віддає справу виміру податків скарб. урядові і покликає до життя при кожному з тих урядів громадянську комісію, яка полагоджуватиме відклики від виміру податків (обор. і доходового).

Світова хроніка.

МІЖ ФІКТИВНОЮ І СПРАВЖНЬОЮ ІНФЛЯЦІЄЮ. — АМЕРИКА І „ЗОЛОТІ ДЕРЖАВИ“ ЕВРОПИ.

Хто візьме верх: інфляціоністи, чи їхні противники (до яких покищо і Рузвельт належить)? Ось питання, що цікавить весь світ. Світова фінансієра рахується з тим, що хоробливі компліквції в господарському організмі Америки змусять кінець-кінців Вашинґтон ратуватись друкарською машиною, змусять кинути велику масу паперового гроша на ринок і з тим дальше обезцінять долар. Це й буде справжня інфляція, бо досі є лиш фікція інфляції. До речі: справа валюти стоїть дуже гостро у Злуч. Д. П. Америки. Безупинні хитання золотого курсу затроюють внутрішній ринок. Імовірно Вашинґтон уже в скорому часі введе другу валюту для краєвого ринку, **т. зв. товаровий долар.** Американський уряд здрігається ще перед інфляцією. Він вірить ще в успіх ґіґантної акції. „Купуй негайно!“ — ось клич, реалізований ген. Джонсоном. Цей клич має випорожнити магазини, заповнені приспішенням продукційної машини. Черґова кредитова експанзія має віддалити марево невдачі. Проте ця кредитова експанзія при апертій політиці банків хто-зна чи не виллється в інфляцію паперового гроша. Чейже уряд хоче дати банкам 1 міліярд долярів. Інфляційна небезпека в Америці бентежить весь світ. Бо що буде тоді із „золотим бльоком“? Заповіджені зміни статуту Держ. Нім. Банку світ пояснює як близьку інфляцію марки. Ворожать, що і Франція не витримає і в найближчих місяцях попрощає золотий стандард. А за нею пішлиб і інші, що славляться твердістю валюти...

НЕВДАТНА СПРОБА ГОСПОДАРСЬКОЇ ІЗОЛЯЦІЇ. — НІМЕЦЬКА ТОРГОВЛЯ І ЖИДІВСЬКИЙ БОЙКОТ.

Від березня ц. р., коли то світове жидівство проклямувало бойкот німецьких товарів, минуло же більше ніж пів року. Здавалося, що при кольосальній солідарности жидівської раси бойкотова акція принесе болючі втрати закордонній німецькій торговлі, що ґітлеризм заломиться у своєму протижидівстві, не витримуючи могутніх ударів господарської зброї. Тимчасом статистичні цифри торговельного білянсу Німеччини не тільки що не нотують втрат, але навпаки: є наглядною ілюстрацією зросту закордонних торговельних оборотів Німеччини. І так оголошений на днях білянс за серпень ц. р. говорить про зріст експорту на 7 відсотків при одночасному зменшенні імпорту на 4 відс. Активне сальдо за серпень є більше від липневого на 41 міл. нім. марок. Статистика за ІІ. квартал ц. р. вказувала теж на те, що навіть у краях найсильнішої бойкотової аґітації, як Англія, Голяндія, Польща, німці, може навіть ще мацніше закріпили свої торговельні позиції. Правда — не можна забувати на те, що білянсові вартости часто залежні від попередніх місяців, що вони не схоплюють з математичною докладністю торговельних трансакцій у точно визначеному часі. Годі теж не добачувати, що подекуди бойкотова акція щойно розгортається. Прим. в Америці екзекутива ам.-жидівського конгресу проголосила бойкот нім. товарів щойно в половині серпня ц. р. Тим не менше до невдачі акції в справі господарської ізоляції Німеччини признаються вже самі жиди. Чільний публіцист Л. Шварцшільд називає бойкотові гасла пустим звуком. Жидівська преса в Польщі пробує оправдати дотеперішні кепські результати бойкоту. „Гайнт“ у статті Юстмана подає такі причини: 1) жиди мають грошеві претенсії в Німеччині й аби їх ратувати, мусять купувати тамошні вироби. 2) німецькі товари часто неможливо заступити іншими з уваги на калькуляцію цін і коштів транспорту, як теж через кредит. 3) жиди не хочуть допустити, аби торговля тими товарами дісталася в християнські руки. — Нещодавно появилась у пресі вістка, що берлінський надрабін д-р Гільдесгаймер, повертаючи з похорону виленського рабіна, конферував у Варшаві з німецьким амбасадором, а відтак з жидами, і що йому вдалось переконати деякі жидівські кола про шкідливість бойкоту нім. товарів.

В. Н-вич.

Гумористичний напад на „Українську Загальну Енциклопедію“.

Місячник „Дзвони“ помістив у ч. 8—9 статтю С. Шелухина „Про Українську Енциклопедію“. Автор цієї статті у розпуці, що шукав у нашій Енциклопедії ріжних назв і гасел у роді „Вкраїна“, „Малоросія“, „Поле“, „Земля“ і або не найшов їх або найшов без тих пояснень, які він був би дав, якби йому дозволили їх написати. Які ц пояснення виглядали би можна зорієнтуватися вже на підставі статті п. Шелухина, що дає нам зразки своєї ерудиції.

Головне непорозуміння всієї статті в тому, що її автор даремне шукає у дотеперішніх загальних зшитках матеріялу з українознавства, який, як відомо, вийде до окремих 5 зшитків під гаслом „Україна“; кількадесять співробітників, найкращих знавців у своїй ділянці, дасть у загальних оглядах за власним підписом яко мога повну картину знання про Україну. Від 3-ох літ повідомляло про це само видавництво У. З. Енциклопедії і були невпинні звістки у пресі, але ні п. Шелухин ні редакція „Дзвонів“ про це нічого не чули.

А проте і окремий великий том „Україна“ не зможе задовольнити п. Шелухина; він ображений тим, що його не запрохали до співробітництва, хоча сам він пропонував свої послуги і що не дали йому нагоди викласти своїх власних теорій, де домодільна фільольогічна саламаха переплутана з історично-археольогічними небилицями. Попросту гумористичне враження робить повторюваний ним арґумент про „чотири правила Декарта для відшукання істини (!) і контролі“ історичних фактів. Простак... ватий напад на проф. Сімовича, як на ... міченого, тому попросту не лиш... з офіціяльним становищем п. Ше...

[...] ust. pras. jest [...]one. Przewodni- [...] w. r. Zz

Нова промислово-торговельна станиця.

Посвячення домівки „Те-Ки“.

Перед місяцем повстало у Львові нове українське підприємство, даючи початок новій у нас промислово-торговельній ділянці. „Комітет допомоги вдовам і сиротам по священиках“, відомий зі своєї підприємчивости, відкрив у спілці з фаховими людьми при вул. Трибунальській ч. 1, перший український магазин і робітню мужеських і хлопячих одягів під фірмою „Те-Ка“ (текстильна конфекція). Підприємство спирається на здорових, організаційних і матеріяльних основах. Завдяки першорядним кравецьким силам, порядним одяговим матеріялам і солідній обслузі товар фірми „Те-Ка“ побиває не тільки своєю якістю, але й дешевістю чужинну того роду, звичайно тандитну конфекцію і здобуває собі швидко признання покупців.

В неділю, 1. ц. м. відбулося посвячення нової промислово-торговельної станиці при участи представників ріжних українських установ, преси і громадянства. Акту посвячення доконав парох Преображенської церкви о. Садовський, який теж побажав Комітетові успіхів у розпочатому ділі, що тісно вяжеться з його гуманітарною місією. Значіння нового підприємства підкреслив зокрема о. сов. Дзерович, голова Т-ва священиків ім. св. Андрія, льоґічно спорідненого з „Комітетом допомоги вдовам і сиротам по священиках“. Після відспівання „Многая літа“, представниця Комітету подякувала зібраним за вшанування цього свята і висловила надію, що українське громадянство не забуде на гасло „Свій до свого“.

Горячо підтримуємо це гасло від себе і від всіх наших читачів та бажаємо новій фірмі якнайкращого розвитку.

—о—

ПАМЯТНИК ЖЕРТВАМ ЛЕТ. КАТАСТРОФИ.

ПАРИЖ, 1. Х. ПАТ. Нині в Альон біля Бове відслонили памятник жертвам катастрофи анґлійського повітряного корабля Р 101. На свято відслонення прилетів літаком із Льондону премієр Мекдональд із міністром летунства льордом Льондонрері. Від французького уряду взяв участь премієр Даляліє, міністр летунства Ко і міністр Льорен Енак. Промову виголосив прем. Даляліє. Пригадав катастрофу та сказав, що Франція взяла живу участь у жалобі. Опісля Мекдональд подякував французькому урядові та народові за спочування. Сказав, що сталося дуже добре, що Франція та Англія разом побудували памятник, бо історія обох народів просвітлена памяттю піонірів. На будуче бажаємо бути лише піонірами. Такі збори, як нинішні принесуть більше користи, ніж усі писані документи.

Опісля відбулася військова дефіляда. Французький літак кинув на памятник китицю квітів. Над памятником кружляло 10 анґлійських і 18 французьких літаків.

—о—

КАТАСТРОФА.

ЛЬОНДОН, 1. Х. ПАТ. Приватний літак, що вертався з Бове зі свята відслонення памятника жертв кермовика Р. 101, упав у ґрафстві Кент. Згинуло трьох людей, у цьому президент Т-ва британської повітряної плавби Гілчріст.

НОВИНКИ

— **Арештування.** В Чорткові арештувала поліція 27. вересня учеників „Рідної Школи“ Войтовича Петра, Казимирова Дамяна, Турчака Димитра, Криворучку Михайла, Манастирського Василя, Шевчука Корнила та Гипоняка Івана.

— **Вартування у Бережанщині.** У Бережанах розліпили на мурах оголошення маґістрату, що громади обовязані вартувати на громадських, повітових і воєвідських дорогах, на залізничих шляхах (при чому перехід шляхом і через шлях заборонений), біля громадських, шкільних і двірських будинків, біля стирт. Вартові роблять службу від год. 17.30 до 5.30 рано. Обовязані до вартування мущини від 18—60 року життя. Вони мають леґітимувати прохожих і записувати числа авт.

— **Наглий суд у Станиславові.** У Товмачі поліцай Домінікув приловив бандита Сидора Левицького, який у маґістраті розбивав вогнетревалу касу. Левицький постріляв поліцая, так що він утратив мову. За тиждень Левицького зловили. Сидір Левицький це львівський бандит, що вже давніше вбив одного поліцая в Городенці, одного в Підкамені. Він утік із тюрми в Городенці, де був привязаний ланцюгами до ліжка. Кайдани він розірвав. Стане перед наглим судом.

— **Редукції.** У Варшаві в держ. урядах доручили вимови чимало контрактовим і етатовим службовцям. Вимови обняли теж провінцію. У Перемишлі, Станиславові й ін. містах доручили службовцям також вимови. Зредукували передовсім тих службовців, що вже були на емеритурі, а все ще виконували службу, замужних жінок, яких чоловіки є на становищах і дівчат, які мають батьків.

— **Автомобілеві катастрофи.** В неділю скоїлося у Львові чотири автомобілеві катастрофи. На Академічній вулиці наколесник упав під авто й при цьому потовкся тяжко, а ровер поломився. Раненого забрала рятункова стація. Інше авто потрутило 63-літнього Андрія Краевського. Він зазнав нервового потрясення та ранений в голову. Забрали його до шпиталю. На Городецькій вулиці біля костела св. Єлисавети авто смертельно поранило якогось старенького чоловіка невідомогоназвища. Біля пекарні „Меркурій“ авто наїхало на Фр. Пацьона та зломило йому ногу.

— **Будівельна катастрофа.** У Львові в військовому шпиталі ч. VI. завалилося руштування двоповерхового магазину, який будували військові. Руштування придавило 6 вояків і сержанта. Забрали їх до шпиталю.

— **Трагедія зредукованої.** На головнім двірці у Львові вимовили службу вдові Кат. Левандовській, матері 3-х дітей, що чистила шиби ваґонів. Коли вона читала вимову трісло їй серце.

— **Влом до крамниці зброї.** Нічю закралися невідомі люди до крамниці зброї Купчинського при пл. Бернардинській у Львові та забрали 17 револьверів, у цьому кілька розібраних і 150 набоїв. Купчинський зізнав на переслуханні, що день перед вломом були в його крамниці два академики, що розмовляли між собою по українськи та поводилися підозріло.

— **Кровавий напад на почту.** 30. вересня около 15. год. в лісі між Комаровом і Майданом у кольбушівськім повіті трьох замаскованих бандитів напало на почтиліона, що в ескорті поліцая віз гроші. Поліцая Маркевича вбили. Почти не ограбили.

— **Краєва хроніка.** В Буську з ріки виловили Фльоріяна Кміту, льокая гр. Баденія з привязаною до шиї каменюкою. — У Мшані біля Львова на залізничому двірці поліцай Хмель пробив баґнетом у живіт Ів. Мендика. Поліцай хотів вилеґітимувати Мендика, та цей кинувся на поліцая, повалив його на землю й побив. Мендика забрали до шпиталю. — У фабриці дріжджів у Лисиничах постріливcя в живіт інструктор фіз. виховання Вербер. — В адм. му відділі тюрми в Рівному викрили надужиття. Арештували управителя виділу Соболевського. — При будові поліційного дому здоровля в Закопаному інжинири Фр. Котович і Генр. Ліхвоз допустилися надужить на суму 130.000 зол. Обох інжинірів арештували. Арештували теж жінку Котовича, на яку чоловік переписав усе своє майно.

— **Годі найти графа.** Управа дібр гр. Якова Потоцького прислала до льок. Горожанського Комітету в Варшаві листа з повідомленням, що граф Потоцький є в Парижі, тому управа не візьме участи у субскрипції позички. Не можуть гр. Потоцького найти, бо він ніколи своєї закордонної адреси не оставляє.

— **Смертна кара.** На тюремному подвірі в Івроцлаві повісили двох грізних бандитів Ретмана, службовця держ. варильні соли та торговця овочів Боровецького. Ретман за дня був зразковим службовцем, нічю замаскований виходив на грабіж.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ 2:1 (1:1).

Україна в складі: Бутель І, Скреготa, Олійник; Підлісецький, Кіцила, Цимбала; Лапчук, Магоцький, Кльош, Воробець, Максимів. Змагання між цими дружинами відбуваються все у напруженій атмосфері так на грищі, як і між публикою. Жидівська публика дала цим разом доказ своєї спортової незрілости. У другій частині в 19 хв. по здобуттю Україною рішаючих воріт, жидівська публика вдерлася на грище і заносилося на перерваннє змагань; але на щастя кінна і піша поліція зробила лад. Самі змагання стояли на високому рівні і побідна дружина безперечно ліпша. Україна мала перевагу головно по перерві і тоді Гасмонея не доходила майже до голосу. Україна не мала цим разом слабого пункту, всі грали доцільно і дуже амбітно, а на спеціяльну похвалу заслуговує Бутель І на воротах, Скреготa в обороні і рухливий Магоцький в нападі. В Гасмонеї найліпше оборонне тріо і правий крайник. В першій частині Україна має легку перевагу, але це не перешкоджує стріляти противникови в 15 хв. перших воріт. Україна облягає ворота противника і в 19 хв. Кльош вирівнює. Дальші атаки чорно-червоних ліквідує певна оборона Гасмонеї.

У другій частині Україна бере з місця ініціятиву і облягає ворота противника, але стріли нападу ліквідує оборона Гасмонеї. Аж у 19 хв. Магоцький сильним стрілом в лівий горішний ріг добуває рішаючі ворота. Судя викидає з грища оборонця Гасмонеї Бірнбаха за словну образу. Публика вдирається на грище, але поліція привертає лад. Дальший хід гри є знов під знаком переваги України, але вислід не змінюється. Судя п. Бреадень мав добрі наміри, але судить слабо. Видців поверх 3.000.

УКРАЇНА II — ГАСМОНЕЯ II 1:1 (0:0).

ЛІҐОВІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Чорні — Варта 4:2 (3:2).
КРАКІВ. Висла — Леґія 3:0 (1:0).
ЛОДЗЬ. Краковія — Л. К. С. 1:0 (0:0).
КРАКІВ. Гарбарня — Подгуже 0:0.

ЗА [illegible] ДО ОКР. ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Другий Сокіл — Білий Орел 1:1 (1:0).
ЯРОСЛАВ. Огніско — Погонь І Б 3:0 (3:0).
РЯШІВ. Ресовія — Погонь (Стрий) 4:2 (2:1).

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 2. Х. год. 7.30 веч. „Ш. п. кімната ч. 17“.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 3. Х. год. 7.30 веч. „Готівка“ песа Ебермаєра та Камелера.

Кіна.

АДРІЯ: „В ураганному вогні“ (Том Мікс).
АПОЛЬО: „Історія гріху“ (Ст. Жеромського).
АТЛЯНТИК: Фільма Совкіно: „Турбіна 50.000 ГП“.
КАСИНО: „Серце велитня“ (Волес Беррі).
КОПЕРНИК: „Пісня над піснями“ (Марлена Дітріх).
КОЛІСЕЙ: „Володар пустині“, ревія „[illegible] відає нас...“ [illegible] „Пісня над піснями“ [illegible]
МІРАЖ: „Золотий молох“, „Коли хочеш віддати серце“ (Ліліяна Гарвей).
МУЗА: „Дивогляди“.
ПАЛЯС: „Дочка полку“ (Анні Ондра).
ПАН: „Симфонія 6-х міліонів“, на сцені: Цибульський, Власта Бомський.
ПАСАЖ: „Боротьба за діяманти“, „Пекольні перегони“.
СТИЛЕВЕ: „Кохання артистки“ (Дженні Линд), ревія „Для вас гарні львовянки“.
ХИМЕРА: „Дика дівчина“.
УТІХА: „Королева підземелля“, ревія „До побачення“.

Закордонне радіо.

Понеділок, 2. жовтня 1933.

Мор. Острава (263,8) 17.50 Словацькі пісні; **Братислава** (279,3) 12.35, 20.45 Концерт; **Рим** (441,2) 17.15 Концерт, 20.45 „Люнатичка“ оп. Белліні; **Відень** (517,2) 11.30, 12.00, 19.00 Концерт, 17.25 Вокальний речітаv; **Рига** (525) 19.30 Пісоньки; **Будапешт** (550,5) 12.06 Концерт, 17.00 Військова орхестра, 18.45 Фортепян; **Харків** (937,5) 9.00, 15.30, 18.00 Концерт, 10.00 Цирк, 15.00 Літер. авдиція, 19.00 Концерт із „Березілю“.

Вівторок, 3. жовтня 1933.

Братислава (279,3) 17.50 Скрипка; **Міляно** (331,8) 13.00, 13.45 Тріо; **Штутгарт** (360,6) 20.00 Штравсові твори; **Гельсінгфорс** (368,1) 18.15 Спів, 18.40 Муринські пісні; **Рим** (441,2) 17.15 Концерт; **Прага** (488,6), 16.00 Болгарська музика, Болгар. суїта, 19.25 Пісні; **Відень** (517,2) 12.00, 17.25 Концерт; **Мінхен** (532,9) 20.00 „Модель“ оп. Супе; **Будапешт** (550,5) 17.00 Циг. орхестра, 20.30 Оп. музика; **Харків** (937,5) 9.00 Трубна орхестра, 10.00 Музика для дітей, 15.00 Українська музика, 17.40 Мист. трансмісія, 18.30 Концерт з Української Фільгармонії.

Львівське радіо.

Понеділок, 2. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 12.35, 18.45, 22.40 Грамофон; 15.30 Господарський комунікат; 15.40 Збіжева біржа; 15.55 Сальонова музика, 16.40 Лекція француз. мови; 16.55 Солісти; 17.50 Техн. скринька; 18.00 Прилюдні роботи фонду праці; 19.25 „Адам Венявський“; 20.00 Вечір творчости Ад. Венявського; 22.25 Спортові вістки.

Вівторок, 3. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 12.35, 20.15, 23.05 Грамофон; 15.30 Господарський комунікат; 15.40 Легка музика; 16.55 Фортепян; 17.30 Пісоньки; 18.00 „Давид Делякроа, представник класицизму та романтизму“; 18.20 Легка музика; 19.05 Поміщань і Нірнберг (лікарський вид); 19.25 Фейлетон; 20.00 „Схоронище“ новеля Оркана; 20.30 Трансм. з Букарешту: Румунська музика; 22.40 Спортові вістки; 22.50 Танкова музика.

—о—

Друк. Спілки „Діло“, Львів Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костик.